

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 601

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 august 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 696 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 1, 2, 5, 9, 11 și 12 din Legea nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia.....	2-4	Republicii Moldova în domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, semnat la București la 24 martie 2011.....	11
Decizia nr. 733 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) teza finală din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.....	4-6	Protocol de cooperare între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova în domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori	11-12
Decizia nr. 930 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (1 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	6-8	807. — Hotărâre privind desființarea Spitalului de Boli Cronice Victoria, județul Brașov	12-13
Decizia nr. 1.087 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.....	8-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		4.865. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea obligației didactice de predare a personalului de conducere din inspectoratele școlare, unitățile de învățământ, unitățile conexe, precum și a personalului de îndrumare și control din inspectoratele școlare și a personalului didactic din casele corpului didactic	13-15
		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
787. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului de cooperare dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne al		241. — Decizie privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind comunicarea publică a operelor muzicale prin proiecția publică a operelor cinematografice.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 696**

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 1, 2, 5, 9, 11 și 12 din Legea nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 1, 2, 5, 9, 11 și 12 din Legea nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, excepție ridicată de Regia Autonomă de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm” din București, în Dosarul nr. 125/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, în ceea ce privește prevederile art. II pct. 2, 11 și 12 din Legea nr. 328/2006, și ca neîntemeiată, pentru celelalte prevederi legale criticate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 269/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 125/30/2010, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. II pct. 1, pct. 2, pct. 5 și pct. 9 din Legea nr. 303/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia”, excepție ridicată de Regia Autonomă de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm” din București, într-o cauză civilă având ca obiect o ordonanță președințială.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin prevederile de lege criticate se instituie o modalitate *sui-generis* de trecere a unor categorii de bunuri din domeniul privat al statului în domeniul public al

comunelor, orașelor, municipiilor și „sectoarelor municipiului București”, încalcându-se astfel dispozițiile art. 136 alin. (2) din Constituție și prevederile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia.

Autorul excepției mai susține că prevederile art. II pct. 5 din legea atacată încalcă principiul autonomiei locale, statuat de art. 120 alin. (1) din Constituție, deoarece „consiliul local al unității administrativ-teritoriale beneficiare este obligat să își însușească, prin hotărâre, preluarea unui bun, în proprietate publică, doar pe baza voinței primarului și a reprezentantului Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor «Româniafilm», exprimată prin intermediul unui simplu protocol”. Textele de lege criticate contravin și principiului statuat de art. 136 alin. (4) din Constituție, deoarece, cu toate că, prin art. II pct. 1 din legea examinată, sălile și grădinile de spectacol cinematografic sunt trecute din domeniul privat al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, iar prin pct. 9 al aceluiași articol se interzice autorităților administrației publice locale trecerea imobilelor preluate în temeiul acestor prevederi legale din domeniul public în domeniul privat al respectivelor autorități, totuși la pct. 11 se dispune că autoritățile administrației publice locale pot iniția procedura de privatizare în favoarea titularului contractului de închiriere a respectivului imobil. Cu privire la bunurile mobile rezultate prin investițiile contractantului, se arată că pct. 1 al art. II din Legea nr. 303/2008 naționalizează bunurile mobile ale chiriașilor prin trecerea lor din proprietatea privată a statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale.

Referitor la modalitatea de adoptare a legilor organice, autorul excepției arată că Legea nr. 303/2008 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor constituționale, deoarece art. II a fost introdus și adoptat de Camera Deputaților după ce legea a fost dezbătută și adoptată de Senat, fără însă ca la adoptarea acesteia să fi fost întrunit cvorumul necesar.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că Regia Autonomă de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm” susține neconstituționalitatea prevederilor criticate mai mult prin raportare la prevederile Legii nr. 213/1998 și mai puțin sub aspectul contrarietății cu dispozițiile constituționale invocate.

Astfel, arată că reglementarea criticată nu contravine normelor constituționale invocate în susținerea excepției, sens în care referă asupra jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, așa cum reiese din încheierea de sesizare, prevederile art. II pct. 1, 2, 5 și 9 din Legea nr. 303/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 30 decembrie 2008.

Din examinarea succesiunii actelor normative în materie, precum și a notelor scrise ale autorului excepției, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate asupra căruia urmează a se pronunța îl constituie prevederile art. II pct. 1, 2, 5, 9, 11 și 12 din Legea nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 27 iulie 2006, astfel cum au fost modificate și completate prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 15 februarie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 303/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 30 decembrie 2008.

Textele legale criticate au următorul conținut:

„Art. II. — 1. La data intrării în vigoare a prezentei legi, sălile și grădinile de spectacol cinematografic, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor «România-Film», împreună cu terenurile și bunurile mobile aferente, trec în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale locale, comunale, orașenești, municipale și al sectoarelor municipiului București, după caz, și în administrarea consiliilor locale respective.

2. Bunurile mobile aflate în inventarul sălilor și grădinilor de spectacol cinematografic trec în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale locale și în administrarea consiliilor locale ale acestora. [...]

5. Punerea în aplicare a dispozițiilor pct. 1—4 se face pe baza unui protocol încheiat între primarul unității administrativ-teritoriale beneficiare și reprezentantul mandatat de către conducerea Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor «România-Film», în acest scop, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Protocolul încheiat va fi asumat de către consiliile locale respective prin hotărâre. [...]

9. Prin derogare de la dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al

acesteia, cu modificările și completările ulterioare, se interzice autorităților administrației publice locale trecerea imobilelor preluate în baza prezentei legi din domeniul public în domeniul privat al respectivelor autorități administrativ-teritoriale. [...]

11. În cazul sălilor și grădinilor de spectacol cinematografic care la data preluării fac obiectul unui contract de închiriere ce prevede în mod expres obligativitatea difuzării de film cinematografic, autoritățile administrației publice locale pot iniția procedura de privatizare în favoarea contractantului, în baza dispozițiilor Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, dacă difuzarea de film cinematografic s-a făcut constant și au fost respectate toate clauzele contractuale.

12. În termen de maximum 30 de zile de la preluarea sălilor și grădinilor de spectacol cinematografic, în baza prezentei legi, beneficiarii contractelor de închiriere pot să notifice intenția de cumpărare consiliului local al autorității administrativ-teritoriale respective, cu respectarea prevederilor în vigoare.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră supremația Constituției și obligativitatea respectării sale și a legilor, ale art. 44 alin. (1) referitor la principiul garantării dreptului de proprietate privată, ale art. 73 alin. (3) lit. m) conform cărora regimul juridic general al proprietății și al moștenirii se reglementează prin lege organică, ale art. 76 alin. (1) care prevăd că „Legile organice [...] se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere”, ale art. 120 alin. (1) referitor la principiul autonomiei locale și ale art. 136 — Proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate în cauza de față, și cu o motivare identică.

Astfel, prin Decizia nr. 269 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 aprilie 2010, Curtea a constatat, pentru argumentele acolo reținute, că prevederile art. II pct. 11 și 12 din Legea nr. 328/2006 sunt neconstituționale, în sensul că aceste texte contravin dispozițiilor art. 44, respectiv art. 136 alin. (4) din Constituție, iar prevederile art. II pct. 2 din același act normativ sunt neconstituționale în măsura în care se referă la bunurile mobile, proprietate a persoanelor fizice sau a persoanelor juridice de drept privat, aflate în inventarul sălilor și al grădinilor de spectacol cinematografic.

Așa fiind, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 2, 11 și 12 din Legea nr. 328/2006 a devenit inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 1, 5 și 9 din același act normativ, prin aceeași decizie, Curtea a constatat că acestea sunt conforme cu Legea fundamentală, astfel încât excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect este neîntemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 2, 11 și 12 din Legea nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, excepție ridicată de Regia Autonomă de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm” din București, în Dosarul nr. 125/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 1, 5 și 9 din Legea nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 733

din 2 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) teza finală din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) teza finală din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.C.S. Secure Investments” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.388/3/C/2010 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, consilierul juridic Marian Drugă, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc autorul excepției și partea Societatea Comercială „Institutul Național al Lemnului” — S.A. din București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Consilierul juridic arată că înțelege să formuleze cerere prealabilă, în sensul că solicită Curții Constituționale să constate că lichidatorul părții Societatea Comercială „Institutul Național al Lemnului” — S.A. din București nu a fost citat.

Magistratul-asistent-șef arată că din actele și lucrările dosarului instanței de judecată nu rezultă lichidatorul părții Societatea Comercială „Institutul Național al Lemnului” — S.A. din București.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, deliberând, constată că procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul, pe fond, părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 514/2004.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia comercială nr. 924 din 16 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.388/3/C/2010, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) teza finală din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.**

Excepția a fost ridicată de recurentul Societatea Comercială „B.C.S. Secure Investments” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii de ședință din 19 mai 2010, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VI-a comercială, în contradictoriu cu intimații Societatea Comercială Institutul „Național al Lemnului” — S.A. din București și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile art. 35 alin. (1) teza finală din Legea nr. 137/2002 contravin prevederilor constituționale ale

art. 1 alin. (4) și (5), art. 16 alin. (1), art. 21, art. 124 și ale art. 126 alin. (2), arătând, în esență, că „legiuitorul nu are dreptul să intervină în procesul de realizare a justiției”. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 6/1992, nr. 50/2000, nr. 259/2003, nr. 388/2003, nr. 77/2004 și nr. 1.055/2008. Autorul excepției consideră că prin dispozițiile de lege criticate „se întârzie și se împiedică executarea unei hotărâri judecătorești, fără a exista o hotărâre judecătorească de suspendare sau de anulare a executării silită sau chiar a titlului executoriu. Totodată, din modalitatea de redactare a textului, se permite suspendarea executării unei hotărâri judecătorești, fără însă a se preciza perioada în care operează această suspendare, termenele «imprecise și lungi» fiind sancționate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului”.

Instanța de judecată nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând Decizia comercială nr. 924 din 16 iunie 2010, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (1) teza finală din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: „**La data depunerii hotărârii de dizolvare la oficiul registrului comerțului se suspendă judecarea tuturor acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare îndreptate împotriva societății comerciale, termenele de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor aparținând creditorilor acesteia, precum și orice procedură de executare silită pornită împotriva ei.**”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației puterilor în stat și principiul supremației legilor și Constituției, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 alin. (2) referitoare la competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, în raport cu art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, s-a pronunțat prin Decizia nr. 514 din 18 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 24 ianuarie 2005.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că „potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 137/2002, această lege stabilește cadrul juridic pentru accelerarea procesului de privatizare, iar potrivit dispozițiilor art. 2, prevederile sale se aplică societăților comerciale, indiferent de actul normativ în baza căruia s-au înființat, la care statul sau o autoritate a administrației publice

locale este acționar sau asociat, filialelor la care sunt acționari sau asociați majoritari societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și regiilor autonome. De asemenea, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, intervine suspendarea judecării tuturor acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare îndreptate împotriva societății comerciale cu capital majoritar de stat a cărei adunare generală a acționarilor a adoptat hotărârea de dizolvare și lichidare, a termenelor de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor aparținând creditorilor acesteia, precum și a procedurii de executare silită pornite împotriva ei, de la data depunerii hotărârii de dizolvare la oficiul registrului comerțului”.

Curtea a mai reținut că „procedura prevăzută de Legea nr. 137/2002 nu exclude niciunul dintre creditorii societății comerciale de la dreptul de a participa la distribuirea sumelor rezultate din lichidare, ci numai le suspendă dreptul de a continua executarea silită pe calea dreptului comun, suspendare care operează pentru toți creditorii. Rezultă deci că rațiunea suspendării judecării acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare, a termenelor de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor, precum și a oricărei proceduri de executare silită se regăsește în necesitatea protejării tuturor creditorilor și a respectării ordinii de preferință instituite prin dispozițiile art. 38 din Legea nr. 137/2002. Dacă nu s-ar acționa în acest mod și s-ar continua executarea silită potrivit procedurii de drept comun, ar însemna ca numai unii dintre creditori să-și poată recupera creanțele, și anume aceia care au solicitat primii executarea creanțelor, existând astfel posibilitatea de a eluda ordinea de preferință prevăzută prin lege. De altfel, Curtea reține că toți creditorii, indiferent dacă au sau nu o acțiune în pretenții judiciară sau extrajudiciară îndreptată împotriva societății comerciale sau au pornit procedura de executare silită împotriva ei și indiferent dacă creanța lor a ajuns sau nu la scadență, au posibilitatea înscrierii la masa credală, precum și dreptul de a contesta existența sau întinderea creanței ori rangul acesteia în ordinea de preferință. Or, este firesc ca, atunci când o societate comercială are mai mulți creditori, să fie înscrise în tabelul sumelor ce se vor distribui creditorilor toate creanțele care au fost prezentate în termenul prevăzut de lege. De asemenea, Curtea constată că nu mai există rațiuni pentru continuarea procedurii începute pe calea dreptului comun, prin faptul că, potrivit dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 137/2002, pentru acoperirea pasivului social lichidatorul va efectua plăți în contul creanțelor creditorilor, indiferent dacă acestea sunt ajunse sau nu la scadență.

Totodată, Curtea observă că și alte acte normative reglementează efectul suspensiv al deschiderii procedurii falimentului asupra debitorului cu privire la toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale. De exemplu, Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului dispune la art. 42 că «*de la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale*», iar Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit dispune la art. 17 alin. (1), așa cum a fost modificat prin Legea nr. 278/2004, că «*de la data deschiderii procedurii falimentului se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare sau bunurilor sale, dacă legea nu prevede altfel*».”

Aceste considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel că nu poate fi primită critica privind înfrângerea prevederilor constituționale invocate.

De altfel, finalitatea urmărită de legiuitor prin crearea acestor proceduri simplificate a fost aceea de a asigura egalitatea între creditorii societății comerciale aflate în procedura dizolvării, iar

efectul depunerii hotărârii de dizolvare la oficiul registrului comerțului, respectiv suspendarea judecării acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare îndreptate împotriva societății comerciale, a termenelor de prescripție a acțiunilor în realizare a creanțelor aparținând creditorilor acesteia, precum și a

procedurilor de executare silită pornite împotriva societății comerciale, nu are ca scop decât instituirea unui tratament juridic egal pentru toți creditorii societății și acționarii acesteia. Așadar, toți creditorii societății comerciale debitoare sunt protejați și sunt supuși unui tratament juridic egal.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) teza finală din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.C.S. Secure Investments” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.388/3/C/2010 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 930

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Tudor Alin Constantin în Dosarul nr. 2.128/120/2010 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.648D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.649D/2010, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Bogdan-Marian Hânsu în Dosarul nr. 1.712/120/2010 al Tribunalului

Dâmbovița — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 3.649D/2010 la Dosarul nr. 3.648D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 20 iulie 2010, pronunțate în dosarele nr. 2.128/120/2010 și nr. 1.712/120/2010, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Tudor Alin Constantin și de Bogdan-Marian Hânsu în cauze având ca obiect plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 131, deoarece permit o ingerință a puterii executive în activitatea autorității judecătorești, conferind șefului poliției rutiere competența de a decide în mod discreționar suspendarea dreptului de a conduce pe drumurile publice, în timp ce procurorul sau, după caz, instanța de judecată are doar competența de a constata cazurile în care punerea în mișcare a acțiunii penale este împiedicată. Consideră că textul de lege criticat lipsește de eficiență art. 30 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care oferă procurorului sau instanței de judecată competența de a sesiza organul abilitat să constate o contravenție dacă o faptă cercetată inițial ca infracțiune se dovedește a întruni elementele unei contravenții, situație în care șeful poliției rutiere poate lua măsura suspendării dreptului de a conduce pe drumurile publice, dar numai ca măsură complementară unei sancțiuni contravenționale principale. De asemenea, arată că textul de lege criticat dă posibilitatea șefului poliției rutiere de a constata încălcarea unei reguli de circulație, chiar dacă instanța de judecată sau procurorul nu s-au pronunțat în acest sens ori au pronunțat o soluție de neîncepere a urmăririi penale ca urmare a lipsei plângerii prealabile, fără a intra în cercetarea fondului. În această situație, cel vizat nu mai are posibilitatea de a se adresa justiției pe calea plângerii contravenționale și de a demonstra astfel faptul că nu a încălcat regula de circulație. În fine, autorul excepției susține că norma legală criticată creează o situație discriminatorie între o persoană căreia i s-a suspendat dreptul de a conduce pe drumurile publice ca măsură complementară pentru săvârșirea unei contravenții la regimul rutier și o alta care a fost cercetată penal pentru o infracțiune la regimul rutier și s-a dispus una dintre soluțiile prevăzute la art. 103 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

„Art. 103 — (1) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule se dispune: [...]

c) pentru o perioadă de 90 de zile când fapta conducătorului de autovehicul sau tramvai a fost urmărită ca infracțiune la

regimul circulației pe drumurile publice, precum și în cazul accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane și instanța de judecată sau procurorul a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, dacă pentru regula de circulație încălcată prezenta ordonanță de urgență prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce. [...]

(11) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule sau tramvaie se dispune de către șeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârșită fapta.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.041 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 27 octombrie 2010, s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea textelor de lege menționate în raport cu aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară.

Cu acel prilej, Curtea a constatat că aceste texte de lege „au în vedere ipoteza în care o faptă ce a fost urmărită ca infracțiune la regimul circulației pe drumurile publice, dar pentru săvârșirea căreia procurorul sau instanța a apreciat, observând incidența prevederilor art. 10 din Codul de procedură penală, că nu se impune punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale împotriva învinutului. Dacă, însă, pe parcursul cercetării penale, se constată că învinutul a încălcat o regulă de circulație pentru nerespectarea căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce, este firesc ca acest comportament să fie sancționat, în vederea atingerii finalității pentru care acest act normativ a fost edictat, și anume asigurarea desfășurării în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic. Faptul că, ulterior momentului pronunțării de procuror sau instanță a unei soluții de neîncepere a urmăririi penale, scoatere de sub urmărire penală sau încetare a urmăririi penale, se dispune de către șeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârșită fapta suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule nu constituie o imixtiune a puterii executive în activitatea autorității judecătorești. Cele două tipuri de organe ale autorității de stat implicate în procedura prevăzută de textele de lege criticate, procurorul și instanța de judecată, pe de o parte, ca reprezentanți ai autorității judecătorești, iar, pe de altă parte, șeful poliției, ca exponent al puterii executive, își exercită atribuțiile specifice în etape distincte, succesive, principiul separației puterilor în stat fiind pe deplin respectat. În acest context, Curtea observă că nu poate reține nici critica prin raportare la art. 131 din Constituție privitor la rolul Ministerului Public”.

În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa nesocotire a dreptului de acces liber la justiție, Curtea a constatat, de asemenea, că este neîntemeiată, „întrucât persoana căreia i-a fost suspendat dreptul de a conduce autovehicule are posibilitatea de a ataca pe calea contenciosului administrativ legalitatea și temeinicia măsurii dispuse de șeful poliției, inclusiv în ipoteza în care procurorul sau instanța a dispus încetarea urmăririi penale sau a procesului penal, după caz, prin aplicarea art. 10 lit. f) referitor la lipsa plângerii prealabile, așadar fără să mai analizeze împrejurările în care a fost săvârșită fapta și fără să mai aprecieze dacă a fost încălcată vreo regulă de circulație”.

În fine, Curtea nu a putut reține nici critica potrivit căreia textele de lege supuse controlului de constituționalitate creează o situație discriminatorie între persoanele cărora le-a fost suspendat dreptul de a conduce pe drumurile publice, ca măsură complementară pentru săvârșirea unei contravenții la regimul rutier, și cele care au fost cercetate penal pentru infracțiuni la regimul rutier și în cazul cărora s-a dispus una

dintre soluțiile prevăzute la art. 103 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Tudor Alin Constantin în Dosarul nr. 2.128/120/2010 și de Bogdan-Marian Hânsu în Dosarul nr. 1.712/120/2010, dosare ale Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.087

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Puica Nastu în Dosarul nr. 41.169/3/2009 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. II din

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 41.169/3/2009, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.** Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Puica Nastu cu ocazia soluționării unei acțiuni prin care se solicită, în baza Legii nr. 221/2009, plata unor despăgubiri pentru daunele morale suferite ca urmare a unor condamnări cu caracter politic și măsuri administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, și cele ale art. II din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010.

Dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010.

Curtea constată că art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 modifică și completează dispozițiile de lege criticate prin introducerea a 3 puncte ce stabilesc plafoane maxime ale cuantumului despăgubirilor, iar fraza a doua a art. 5 alin. (1) lit. a) din lege a fost preluată și completată prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 referitor la introducerea unui nou alineat al art. 5, și anume alin. (1¹).

Curtea observă că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, cuprind două soluții legislative distincte, și anume: pe de-o parte, teza întâi privind acordarea unor despăgubiri (soluție legislativă preluată și de dispozițiile modificatoare), iar, pe de altă parte, teza a doua, adică pct. 1—3 ale lit. a), referitoare la plafonarea cuantumului acestor despăgubiri (soluție legislativă introdusă prin dispozițiile modificatoare).

Dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 221/2009, modificate prin art. XIII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, au, în prezent, următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:

a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:

1. 10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;

2. 5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;

3. 2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea;

b) acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, dacă bunurile respective nu i-au fost restituite sau nu a obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 are următorul cuprins: „Dispozițiile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică proceselor și cererilor pentru a căror soluționare nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Ulterior sesizării sale prin Încheierea din 21 septembrie 2010, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, a admis excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 — prin care se plafonează despăgubirile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 — sunt neconstituționale, în raport cu criticile formulate.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței

de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

2. Cu privire la dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, Curtea constată că prin acțiunea introductivă depusă la instanța de judecată, reclamantul — autor al excepției de neconstituționalitate — a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin stabilirea domiciliului obligatoriu, despăgubiri prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009.

Or, dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 reglementează acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, dacă bunurile respective nu i-au fost restituite sau nu a obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă o lege sau o ordonanță ori dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță, care au „legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”.

Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 nu au legătură cu soluționarea cauzei având ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral și că, în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Puica Nastu în Dosarul nr. 41.169/3/2009 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Protocolului de cooperare dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova în domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, semnat la București la 24 martie 2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul de cooperare dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova în domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, semnat la București la 24 martie 2011.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 3 august 2011.
Nr. 787.

PROTOCOL DE COOPERARE

între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova în domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori

Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, denumite în continuare *părți*, recunoscând că traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, denumite în continuare *droguri*, constituie o amenințare serioasă pentru sănătatea și bunăstarea persoanelor,

având în vedere prevederile Convenției unice asupra stupefiantelor din 1961, întocmită la New York la 30 martie 1961, ale Protocolului privind modificarea Convenției unice asupra stupefiantelor din 1961, încheiat la Geneva la 25 martie 1972, ale Convenției asupra substanțelor psihotrope, întocmită la Viena la 21 februarie 1971, ale Convenției contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, întocmită la Viena la 20 decembrie 1988, precum și ale Acordului de cooperare dintre guvernele statelor participante la Cooperarea Economică a Mării Negre în domeniul combaterii criminalității, în special a formelor ei organizate, semnat la Kerkyra la 2 octombrie 1998, și ale Acordului dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Moldova și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind colaborarea în lupta împotriva criminalității, semnat la Kiev la 6 iulie 1999,

luând în considerare interesul reciproc în inițierea și aplicarea unor măsuri efective în scopul de a împiedica și a combate traficul ilicit de droguri și precursori, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

În conformitate cu prevederile legislațiilor naționale ale statelor cărora le aparțin, părțile vor coopera în următoarele domenii:

1. măsuri de prevenire și aplicare a legii în lupta împotriva traficului ilegal de droguri și a deturnării și utilizării ilicite a precursorilor;

2. măsuri de control al drogurilor și precursorilor;

3. măsuri de reducere a cererii de droguri, inclusiv de tratament și reabilitare;

4. schimb de informații privind legile și reglementările existente referitoare la controlul drogurilor și al precursorilor;

5. schimb de experiență privind folosirea noilor metode și mijloace științifice și tehnologice pentru cercetarea criminologică

și criminalistică în domeniul investigării, descoperirii și controlului drogurilor și precursorilor acestora;

6. schimb de date și informații cu privire la metodele utilizate de către făptuitori pentru transportul, disimularea și distribuirea drogurilor, precum și cu privire la măsurile legale, administrative și de securitate luate în interiorul țării și la frontierele naționale pentru a preveni traficul de droguri;

7. schimb de date și informații cu privire la noile tipuri de droguri utilizate în scop legal, precum și la noile metode de cercetare folosite în analiza și identificarea drogurilor;

8. schimb de informații și de experiență în domeniile prevenirii consumului ilicit, asistenței, reinsertiei sociale a consumatorilor de droguri și altor activități care permit controlul utilizării ilicite a drogurilor;

9. schimb de experiență privind activitatea serviciilor de prevenire a consumului ilicit de droguri și de consiliere a consumatorilor sau a persoanelor pretabile la consum ilicit;

10. schimb de publicații științifice privind lupta împotriva traficului ilicit de droguri și de consiliere a consumatorilor sau a persoanelor pretabile la consumul de droguri;

11. schimb de experiență în domeniul prevenirii consumului ilicit de droguri, al dezintoxicării și al reabilitării persoanelor farmacodependente;

12. schimb de date și informații asupra modalităților de monitorizare și control al operațiilor cu precursori care pot fi utilizați la fabricarea ilicită a drogurilor;

13. schimb de date statistice privind evoluția fenomenului drogurilor în statele părților, în conformitate cu modelele statistice agreeate de organismele internaționale — Organizația Internațională de Poliție Criminală — INTERPOL, Oficiul ONU pentru Droguri și Criminalitate — UNODC, Organizația Mondială a Vămirilor — WCO, Oficiul European de Poliție — EUROPOL, Centrul european pentru monitorizarea drogurilor și dependenței de droguri — EMCDA.

ARTICOLUL 2

1. Ministerul Administrației și Internelor din România desemnează Direcția de Combatere a Criminalității Organizate și Serviciul Agenția Națională Antidrog din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române să acționeze ca agenții de aplicare în scopurile acestui protocol de cooperare.

Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova desemnează Direcția antidrog din cadrul Departamentului Poliție să acționeze ca agenție de aplicare în scopurile acestui protocol de cooperare.

2. Reprezentanții agențiilor de aplicare se vor întâlni anual, alternativ în cele două țări, pentru discuții referitoare la problematica drogurilor. În caz de urgență, se pot organiza și alte întâlniri, ale căror dată și loc vor fi discutate și convenite de către părți.

3. Schimbul de informații între părți se va desfășura într-o manieră strict profesională și confidențială. Informația schimbată

nu poate fi dată publicității sau distribuită unei terțe părți fără aprobarea părții care a furnizat-o, inclusiv după încetarea efectelor prezentului protocol.

ARTICOLUL 3

1. Părțile vor suporta cheltuielile legate de realizarea activităților prevăzute în prezentul protocol pe teritoriul statelor lor.

2. Cheltuielile de transport internațional pentru delegațiile care efectuează vizite de lucru vor fi suportate de către partea trimitătoare, în conformitate cu legislația națională în vigoare.

3. Agenția de aplicare a părții care primește va suporta cheltuielile de transport, cazare și masă pentru delegație pe întreaga perioadă a vizitei de lucru în țara-gazdă, în conformitate cu legislația națională în vigoare, dacă nu se convine altfel printr-un acord scris.

ARTICOLUL 4

Prezentul protocol poate fi modificat sau completat cu acordul ambelor părți. Modificările sau completările intră în vigoare conform prevederilor art. 6 alin. 1.

ARTICOLUL 5

Orice diferend rezultat în timpul procesului de aplicare a acestui protocol va fi rezolvat pe cale amiabilă, prin negocieri între părți.

ARTICOLUL 6

1. Prezentul protocol se încheie pe o perioadă nedeterminată și intră în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor interne legale necesare pentru intrarea în vigoare a acestuia.

2. Oricare dintre părți poate denunța în orice moment prezentul protocol, printr-o notificare scrisă adresată celeilalte părți. Denunțarea produce efecte după 3 luni de la data primirii notificării.

Semnat la București la 24 martie 2011, în două exemplare originale.

Pentru Ministerul Administrației și Internelor din România,
Constantin-Traian Igaș,
ministrul administrației și internelor

Pentru Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,
Alexei Roibu,
ministrul afacerilor interne

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind desființarea Spitalului de Boli Cronice Victoria, județul Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 174 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă desființarea Spitalului de Boli Cronice Victoria, cu sediul în orașul Victoria, Str. Policlinicii nr. 14, județul Brașov, ca urmare a Hotărârii Consiliului Local Victoria nr. 67/2011, unitate sanitară publică cu paturi pentru care managementul asistenței medicale a fost transferat către autoritatea administrației publice locale.

Art. 2. — (1) Componentele bazei materiale achiziționate cu finanțare de la bugetul de stat sau credite externe garantate de Guvern, precum și celelalte componente ale bazei materiale, cu excepția componentelor bazei materiale achiziționate din fonduri ale autorităților administrației publice locale, sunt proprietate privată a statului și se administrează de către unitățile sanitare

publice la care vor fi redistribuite de către direcția de sănătate publică, cu aprobarea Ministerului Sănătății, la momentul desființării unității sanitare publice cu paturi.

(2) Stocurile de medicamente, materiale sanitare și alimente pot fi redistribuite la unitățile sanitare publice cu paturi de pe raza județului de către direcția de sănătate publică, cu avizul Ministerului Sănătății.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă nr. crt. 85 de la rubrica „Județul Brașov” din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile

administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 10 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 10 august 2011.
Nr. 807.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea obligației didactice de predare a personalului de conducere din inspectoratele școlare, unitățile de învățământ, unitățile conexe, precum și a personalului de îndrumare și control din inspectoratele școlare și a personalului didactic din casele corpului didactic

În baza prevederilor art. 263 alin. (10) din Legea educației naționale nr. 1/2011, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice pentru stabilirea obligației didactice de predare a personalului de conducere din inspectoratele școlare, unitățile de învățământ, unitățile conexe, precum și a personalului de îndrumare și control din inspectoratele școlare și a personalului didactic din casele corpului didactic, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, inspectoratele școlare, unitățile de învățământ și unitățile conexe duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 16 august 2011.
Nr. 4.865.

NORME METODOLOGICE

pentru stabilirea obligației didactice de predare a personalului de conducere din inspectoratele școlare, unitățile de învățământ, unitățile conexe, precum și a personalului de îndrumare și control din inspectoratele școlare și a personalului didactic din casele corpului didactic

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice se aplică personalului de conducere din inspectoratele școlare, unitățile de învățământ, unitățile conexe, precum și personalului de îndrumare și control din inspectoratele școlare și personalului didactic din casele corpului didactic.

Art. 2. — Personalul menționat la art. 1 este degrevat parțial de norma didactică de predare, începând cu anul școlar 2011—2012.

Art. 3. — Prin *degrevare* se înțelege posibilitatea exceptării personalului menționat la art. 1 de la obligația efectuării normei didactice de predare, în condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice.

CAPITOLUL II

Învățământ preșcolar

Art. 4. — Directorii grădinițelor cu program normal, care au personalitate juridică și care funcționează cu peste 8 grupe de copii, profesori pentru învățământul preșcolar, nu sunt degrevați de norma didactică și efectuează integral activitatea didactică de instruire-educare cu grupa de copii.

Art. 5. — Directorii grădinițelor cu program prelungit/săptămânal, cu personalitate juridică, care funcționează cu peste 7 grupe de copii, profesori pentru învățământul preșcolar, nu sunt degrevați de norma didactică și efectuează integral activitatea didactică de instruire-educare cu grupa de copii.

CAPITOLUL III

Învățământ primar, gimnazial, liceal și învățământ postliceal

Art. 6. — (1) Directorii unităților de învățământ de nivel primar, gimnazial, liceal și postliceal, cu personalitate juridică, care funcționează cu mai puțin de 25 de clase, efectuează 6—8 ore/săptămână din norma didactică de predare.

(2) Directorii unităților de învățământ de nivel primar, gimnazial, liceal și postliceal care funcționează cu peste 25 de clase efectuează 4—6 ore/săptămână din norma didactică de predare.

Art. 7. — (1) Directorii adjuncți din unitățile de învățământ de nivel primar sau gimnazial efectuează 6—8 ore/săptămână din norma didactică de predare, în cazul în care unitățile de învățământ se află în una dintre următoarele situații:

a) au peste 30 de clase de elevi;

b) au între 20 și 30 de clase de elevi și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

— funcționează cel puțin 10 clase de elevi și/sau grupe de copii la învățământul primar și/sau preșcolar;

— au secții cu predare în limbile minorităților naționale, în școala în care învățământul se desfășoară în limba română;

— au secții cu predare în limba română, în școala în care învățământul se desfășoară în limbile minorităților naționale;

c) au cel puțin 20 de clase și unitatea de învățământ are internat și cantină.

(2) Directorii adjuncți din unitățile de învățământ de nivel liceal/postliceal efectuează 6—8 ore/săptămână din norma didactică de predare, în cazul în care unitățile de învățământ se află în una dintre următoarele situații:

a) au peste 25 de clase de elevi;

b) au între 18 și 25 de clase de elevi și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

— funcționează cel puțin 10 clase de elevi și/sau grupe de copii la învățământul gimnazial și/sau primar și/sau preșcolar;

— au secții cu predare în limbi ale minorităților naționale, în școala sau în liceul în care învățământul se desfășoară în limba română;

— au secții cu predare în limba română, în școala sau în liceul în care învățământul se desfășoară în limbile minorităților naționale;

c) au cel puțin 18 clase și unitatea de învățământ are internat și cantină.

(3) În situația în care directorii adjuncți sunt profesori pentru învățământul primar și preșcolar, aceștia efectuează integral activitatea didactică de instruire-educare cu grupa sau clasa de elevi.

CAPITOLUL IV

Centre județene de resurse și asistență educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională

Art. 8. — Directorii centrelor județene de resurse și asistență educațională/Directorul Centrului Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională efectuează 4—6 ore/săptămână din norma didactică de predare.

Art. 9. — Coordonatorii centrelor județene de asistență psihopedagogică/psihologică efectuează 4—6 ore/săptămână din norma didactică de predare.

CAPITOLUL V

Învățământ cu program sportiv integrat și suplimentar

Art. 10. — (1) Directorii unităților de învățământ cu program sportiv integrat, cu personalitate juridică, au obligația didactică de predare prevăzută la art. 6.

(2) Directorii, respectiv directorii adjuncți ai unităților de învățământ, altele decât cele cu program sportiv integrat, care au personalitate juridică și care au clase cu profil sportiv, au obligația didactică de predare prevăzută la art. 7.

Art. 11. — (1) Directorii unităților de învățământ cu program sportiv suplimentar, denumite și cluburi sportive școlare, care funcționează cu personalitate juridică și care au 20 de grupe de elevi, efectuează 9—12 ore/săptămână din norma didactică de predare, dacă clubul are 20—35 de grupe de elevi.

(2) Directorii unităților de învățământ cu program sportiv suplimentar, denumite și cluburi sportive școlare, care funcționează cu personalitate juridică și care au cel puțin 20 de grupe de elevi, efectuează 6—9 ore/săptămână din norma didactică de predare, dacă clubul are peste 35 de grupe de elevi.

(3) Directorii adjuncți din cadrul unităților de învățământ cu program sportiv suplimentar (cluburi sportive școlare), care funcționează cu personalitate juridică și care au peste 45 de grupe de elevi, efectuează 10—12 ore/săptămână din norma didactică de predare.

Art. 12. — (1) Pentru directorii unităților de învățământ cu personalitate juridică, altele decât cele cu program sportiv suplimentar, care au secții sau grupe de club sportiv școlar, obligația didactică de predare a acestuia este cea prevăzută la art. 6.

(2) Coordonatorii unităților de învățământ care funcționează cu personalitate juridică, altele decât cele cu program sportiv suplimentar, care au 1—20 de grupe de club sportiv școlar, efectuează integral norma de predare.

(3) Directorii adjuncți din cadrul unităților de învățământ care funcționează cu personalitate juridică, altele decât cele cu program sportiv suplimentar, care au peste 20 de grupe de club sportiv școlar, efectuează o norma didactică de predare de 12 ore/săptămână.

CAPITOLUL VI

Palate și cluburi ale copiilor

Art. 13. — Directorii palatelor copiilor și directorul Palatului Național al Copiilor efectuează 6—8 ore/săptămână din norma didactică de predare.

Art. 14. — (1) Directorii cluburilor copiilor care funcționează sub 10 norme efectuează 10—12 ore/săptămână din norma didactică de predare.

(2) Directorii cluburilor copiilor care funcționează cu cel puțin 10 norme efectuează 8—10 ore/săptămână din norma didactică de predare.

Art. 15. — Directorul adjunct/Directorii adjuncți de la Palatul Național al Copiilor efectuează 10—12 ore/săptămână din norma didactică de predare.

CAPITOLUL VII

Casa corpului didactic

Art. 16. — Directorii caselor corpului didactic efectuează 2—4 ore/săptămână din norma didactică de predare.

Art. 17. — Profesorul-metodist din cadrul casei corpului didactic efectuează 2—4 ore/săptămână din norma didactică de predare, în specializarea din diploma de licență.

CAPITOLUL VIII

Inspectoratele școlare județene/al municipiului București

Art. 18. — Inspectorii școlari generali și inspectorii școlari generali adjuncți din cadrul inspectoratelor școlare județene/al municipiului București efectuează 2—4 ore/săptămână din norma didactică de predare.

Art. 19. — (1) Inspectorii școlari de specialitate, respectiv inspectorii școlari din cadrul inspectoratelor școlare județene/al municipiului București efectuează 2—4 ore/săptămână din norma didactică de predare.

(2) Inspectorii școlari pentru învățământul preșcolar și primar din cadrul inspectoratelor școlare județene/al municipiului București efectuează norma didactică de predare de 2—4 ore/săptămână, în specializarea din diploma de licență.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind comunicarea publică a operelor muzicale prin proiecția publică a operelor cinematografice

Având în vedere prevederile art. 123³, art. 130 alin. (1) lit. b), art. 131 și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 alin. (2) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

ținând cont de Cererea formulată de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), înregistrată la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu nr. RG II/10.554 din 11 august 2011, precum și de Referatul nr. RG II/10.785 din 19 august 2011 al Direcției registre și gestiune colectivă,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (3) din Hotărârea de Guvern nr. 401/2006, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se constituie Comisia pentru negocierea Metodologiei privind comunicarea publică a operelor muzicale prin proiecția publică a operelor cinematografice, după cum urmează:

— Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) reprezentând organismul de gestiune din domeniu, pe de o parte, și

— Societatea Comercială CINEMA CITY ROMÂNIA — S.R.L., Societatea Comercială MOVIEPLEX CINEMA — S.R.L., Societatea Comercială HOLLYWOOD MULTIPLEX OPERATIONS — S.R.L. reprezentând utilizatorii, pe de altă parte.

Art. 2. — Comisia constituită potrivit art. 1 are obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ și art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de

autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii.

Art. 3. — Comisia își va stabili programul întâlnirilor, pe care îl va comunica Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, și intră în vigoare la data publicării, fiind postată și pe site-ul www.orda.ro.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Doru Adrian Păunescu

București, 19 august 2011.
Nr. 241.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

